

ΘΕΑΤΡΟΝ REX: M. ΡΟΥΣΕΝ:
ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΚΑΛΥΒΙ

Παίζεται στο Παρίσι επί δύο χρόνια τὸ ἔργο μὲ τὸ ὁποῖο ὁ Γιώργος Παπᾶς, ἡ Μελίνα Μερκούρη, ὁ Λυκούργος Καλλέργης καὶ ὁ μέγας τὸ δέμας Καραβουσᾶνος, ἐγκαινίασαν τὴ χειμωνιάτικη περίοδο τοῦ Rex.

Δυὸ χρόνια συνεχῶν ἐπιτυχιῶν παραστάσεων εἶναι ἓνα ἀποστομωτικὸ ἐπιχείρημα γιὰ ὅσους θὰ θελήσουν νὰ ἐπικρίνουν τὴν ἀξία τοῦ ἔργου.

Μὰ τὸ Παρίσι εἶναι μιὰ μεγάλη πολιτεία μὲ σημαντικὸ κινούμενο πληθυσμὸ ἐκτὸς ἀπὸ τὸν μόνιμο.

Καὶ σ' ὅλες τὶς μεγάλες πόλεις τοῦ κό-

σμου, ἀλλὰ πιὸ πολὺ στὸ Παρίσι, ὑπάρχει πάντα ἓνα κοινὸ ἔτοιμο νὰ γελάσει μὲ τὰ μικρὰ καὶ μεγάλα καλύβια διαφόρων συγγραφέων, μὲ ἔργα δηλαδὴ ὅπου κάτω ἀπὸ ἓνα διαφανέστατο ἔνδυμα φτηνοῦ πνεύματος, παρουσιάζονται τὰ πλέον γαργαλιστικὰ θέματα ὅπως στὸ ἔργον τοῦ Ρουσέν: Δυὸ ἄντρες καὶ μιὰ γυναῖκα, ὁ σύζυγος, ἡ σύζυγος κ' ὁ ἐραστής βγαίνουν ναυαγισμένοι σ' ἓνα ἐρημόνησο ὅπου περνοῦν εὐχάριστα, (κάποιοι ἄλλοι ναυαγοὶ φαίνεται ἔχουν ἀφήσει δυὸ καλύβες καὶ μερικὰ ἀπαραίτητα σύνεργα) μὲ μόνην ἔγνοια τὸ κυνήγι καὶ τὸ ψάρεμα γιὰ νὰ συντηρηθοῦν, ὡς τὴ στιγμή πού ὁ Ἄνρὺ ὁ ἐραστής, βαρυστημένος ἀπὸ τὸ ρόλο τοῦ πιστοῦ φίλου πού παίζει τόσες μέρες πάνω στὸ νησί, μὲ τὴ συναίνεση τῆς συζύγου, ἀποφασίζει νὰ ἐξομολογηθεῖ στὸ φίλο του τὸ δεσμὸ τους καὶ νὰ τοῦ ζητήσῃ νὰ μοιράζωνται τὴ γυναῖκα του.

Καὶ τὸ κάνει avec un cynisme tout à fait charmant ὅπως θὰ ἔλεγαν πολλοὶ Γάλλοι, μὲ μᾶλλον ἔξυπνη ἀναισχυντία ὅπως σκέφτηκαν οἱ περισσότεροι θεατῆς τῆς πρεμιέρας.

Καὶ ὁ φίλος του, ὁ σύζυγος, ὄχι μόνον τὸν ἀκούει ἀλλὰ καὶ δέχεται τὴν αἴτηση τῆς μοιρασιάς καὶ βοηθοῦσης καὶ τῆς συζύγου τὰ πράγματα κανονίζονται μὲ τὸν εὐπρεπέστερο—τὸ ἐπίθετο εἶναι κατ' εὐφημισμὸν—τρόπο.

Αὐτὸ τὸ σημεῖο, ὁ διάλογος τῶν δύο ἀντρῶν, εἶναι καὶ τὸ μόνον ἐνδιαφέρον, ἂν μπορεῖ κανεὶς νὰ ξεχάσῃ τὸ ἄσεμνο καὶ ἠθικὰ ἀπαράδεκτο τοῦ θέματος.

Σημεῖο πού, εἰρησθῶ ἐν παρόδῳ, τὴν πατρότητά του διεκδικεῖ ἕτερος Καππαδόκης, ὁ πολὺς ντὲ Λετράζ, ἀλλὰ, ἡ κρίση εἶναι Γάλλων συναδέλφων, γιὰτὶ ἐμεῖς δὲν εὐτυχήσαμε ἀκόμη νὰ ἰδοῦμε τὸ Ménage à trois πού μᾶς ὑπόσχεται γι' ἀργότερα ὁ ἀπὸ διετίας ὑπηρετῶν καὶ ἐξυπηρετούμενος ἀπὸ τὸν Ντὲ Λετράζ, μέγας μας κωμικὸς Λογοθετίδης—ὁ Ρουσέν τὸ δίνει πολὺ πιὸ διασκεδαστικά.

Τὸ θέμα ἐπαναλαμβάνεται μὲ μικρότερη ἐπιτυχία στὴ δεύτερη πράξη ὅπου ὁ ἐραστής ζηλεύοντας τὸν σύζυγο πού ἀπολαμβάνει τὴν τρίτην ἡμέρα τῆς σειρᾶς του μὲ τὴ γυναῖκα του καὶ νοιώθοντας πὼς αὐτὸς ἀρχίζει νὰ παίρνει τὴ θέση τοῦ ἀπατημένου, τοῦ προτείνει νὰ καταργήσουν τὴν ἐναλλασσόμενη σύζυγία καὶ νὰ ζήσουν τὸν καιρὸ πού τοὺς μένει ὡς τὴν ἐπιζόμενη ἀφίξη τοῦ πλοίου ἐλευθερωτῆ, σὰν ἀδέρφια.

Μὰ ὁ σύζυγος παίει νὰ εἶναι τόσο καλόβολος ὡς τὴν τρίτην πράξη, ὅπου παρουσιάζεται ἓνας ἄγριος ἡμίγυμνος καὶ ἀμίλητος καὶ δένοντας καὶ τοὺς δυὸ, σύζυγο καὶ ἐραστή, ἀποσύρεται στὸ ἓνα ἀπὸ τὰ καλύβια μὲ τὴν σύζυγο πού πληρώνει τὰ λύτρα αὐτὰ γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσή τους μὲ μεγάλη προθυμία στὸν βασιλῆα, ὅπως σπεύδει νὰ ὀνομάσῃ τὸν ἄγριο.

Ξαναγίνεται τότε καλόβολος ὁ σύζυγος καὶ δέχεται τὰ δῶρα τοῦ ἄγριου avec un parfait sans gêne μὲ τὴν σύζυγό του καὶ τοὺς ὀνειδισμοὺς τοῦ ἐραστή πού μάταια προσπαθεῖ νὰ τοῦ ξυπνήσῃ τὴ ζηλοτυπία, γιὰ νὰ ξαναθυμηθεῖ τὸ ρόλο τοῦ συζύγου μόλις ἀποκαλυφθεῖ πὼς ὁ ἄγριος δὲν εἶναι παρὰ ὁ μαῦρος μάγειρας τοῦ πλοίου ποῦχε σωθεῖ βγαίνοντας στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ νησιοῦ.

Τότε ἡ σύζυγος μεταμορφώνεται σὲ παρωδία Δαλιδᾶς καὶ βοηθεῖ τὸν σύζυγο καὶ ἐραστή νὰ δέσουν τὸν ψευτοἄγριο καὶ νὰ τὸν κάνουν ὑπηρετῆ τους ὡς που νὰ φανεῖ τὸ πλοῖο πού θὰ τοὺς μεταφέρει πάλι στὸν πολιτισμένο κόσμον γιὰ νὰ ἐξακολουθήσουν τὴν τριμερῆ συμβίωσή τους, τηρώντας πάλι τὰ προσχήματα πού εἶχαν ἀποβάλλει καθὼς ἤρθαν σ' ἐπαφὴ μὲ τὴ φύση.

Χωρὶς νὰ εἶναι Παρίσι, ἔχει καὶ ἡ Ἀθήνα τόσο ἀπὸ τὸ μόνιμο ὅσο καὶ ἀπὸ τὸν κινούμενο πληθυσμὸ τῆς, κοινὸ ἀρετὸ γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ ὄχι δυὸ χρονῶν βέβαια, μὰ ὀπωσδήποτε μακρὸν βίον στὸ «Μικρὸ Καλύβι».

Ὅσοι ἀπὸ τὸ ἄλλο κοινὸ, τὸ κοινὸ τὸ διψασμένο γιὰ θέατρο, τύχει καὶ περάσουν τὸ κατώφλι τοῦ Rex καὶ βρεθοῦν στὴν αὐχμηρῆ ἔρημο τοῦ μικροῦ Καλυβιοῦ, νὰ ξέρουν πὼς τοὺς περιμένει μιὰ μικρὴ, δρασερὴ ὄαση: Τὸ παίξιμο τοῦ κ. Γιώργου Παπᾶ πού δίνει καὶ χάρη καὶ φινέτσα κ' ἀνθρωπιά στὸ ρόλο τοῦ συζύγου.

Ἀντίθετα ὁ κ. Λυκούργος Καλλέργης εἶναι τελείως ἔξω ἀπὸ τὰ νερά του παρὰ τὴν καταφανῆ του προσπάθεια.

Θὰ περιμένω κάποια ἐπιτυχέστερη ἐμφάνισή της, γιὰ νὰ γράψω γιὰ τὴν κυρία Μελίνα Μερκούρη.

Ἄγλαϊα Μητροπούλου